

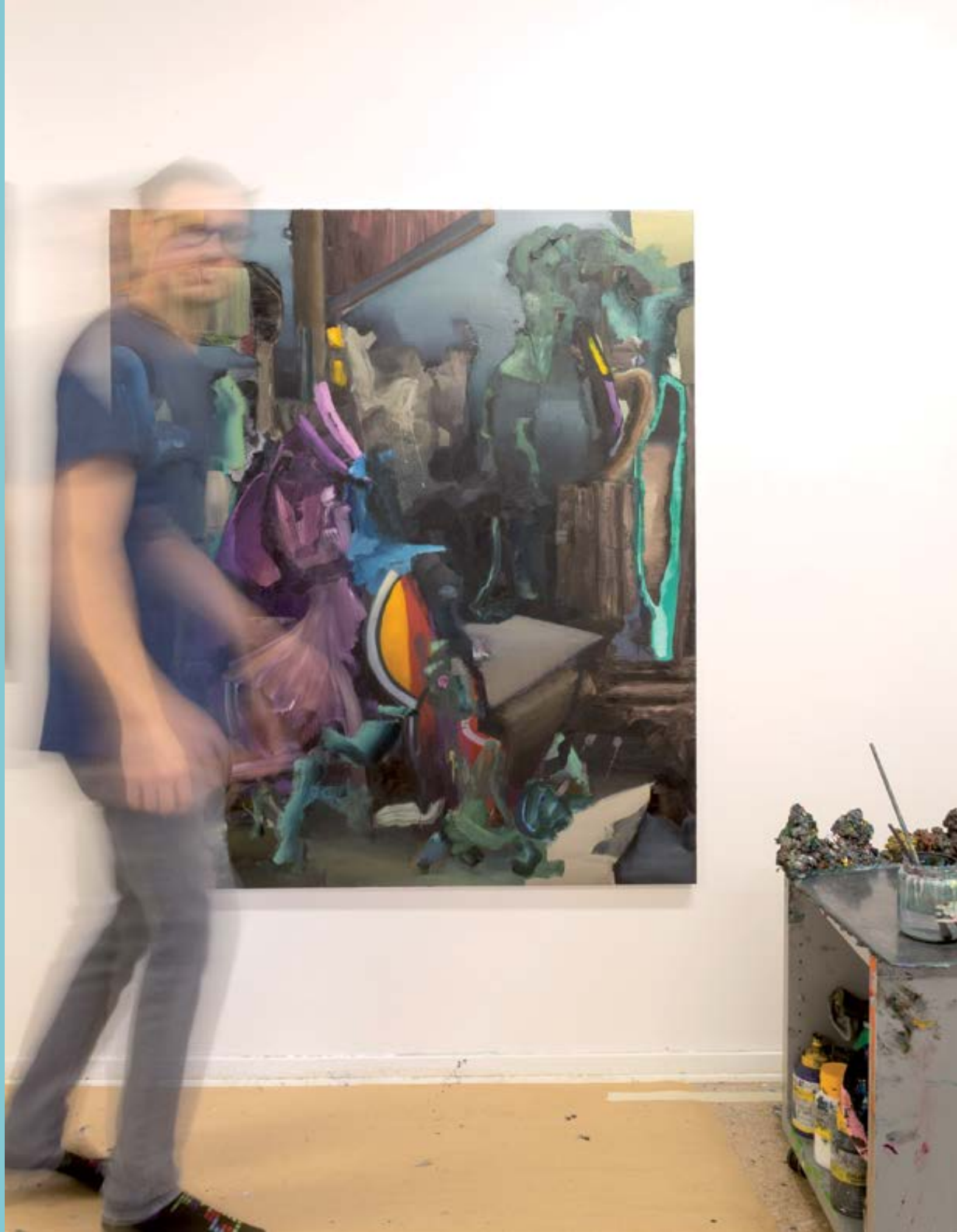

MASHUP

BJÖRN CAMENIUS

Text av Mikael van Reis

BJÖRN CAMENIUS

OLJA & COLLAGE

MASHUP

INNEHÅLL	sid 2
ATELJÉBILDER, MÅLNINGAR & COLLAGE	sid 1 – 52
MÖTE I ATELJÉN av MIKAEL VAN REIS	sid 10 – 13

BJÖRN CAMENIUS

Född 1987

Bosatt i Göteborg

Utbildning:

Valand Academy, Bachelor of Fine Arts, Göteborg 2013 – 2016

Västerås Konstskola 2010 – 2012

www.bjorncamenius.se

bcamenius@gmail.com

Tel: 0046 (0) 73 0467888

GALLERI UDDENBERG

Utgivare: Roy Uddenberg

Kastellgatan 7, 413 07 Göteborg

roy@galleriuddenberg.se

www.galleriuddenberg.se

Mobil: 0046 (0) 706 392 492

Katalog nr 3

Katalogen är tryckt hos Kompendiet, Göteborg

Upplagan är löpande, start 2017

Fotografier på målningar och ateljébilder: Björn Camenius

Katalogdesign: Marie Palmgren / www.mariepalmgren.com

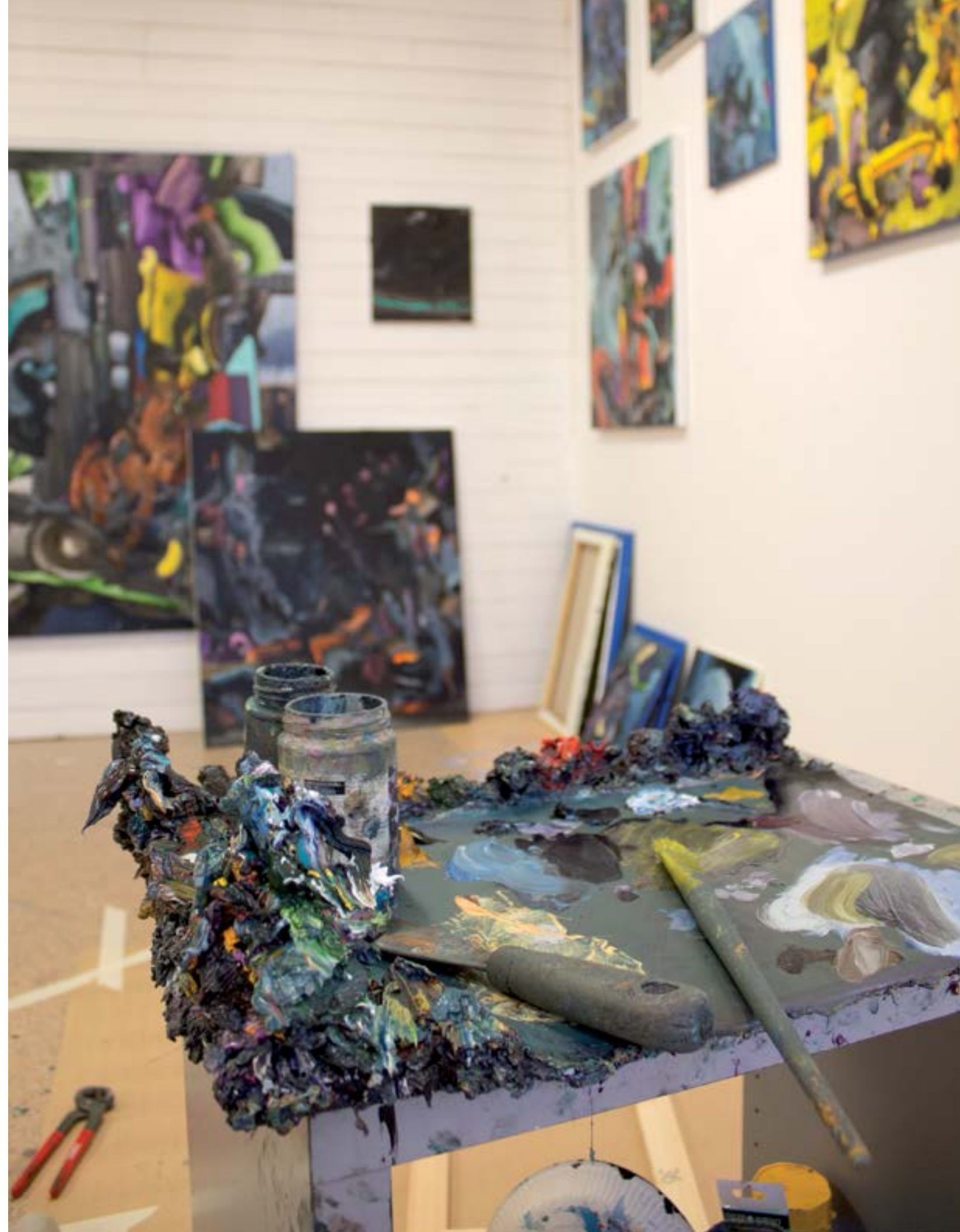
Omslag: **Spår som förgrenar sig** 105 x 140 cm olja på duk 2016

Föregående sida och denna sidan: bilder från ateljén

Nästa uppslag: **The garden (after Bosch)** 90 x 140 cm akryl och olja på duk 2016

UDDENBERG FÖRLAG 2017

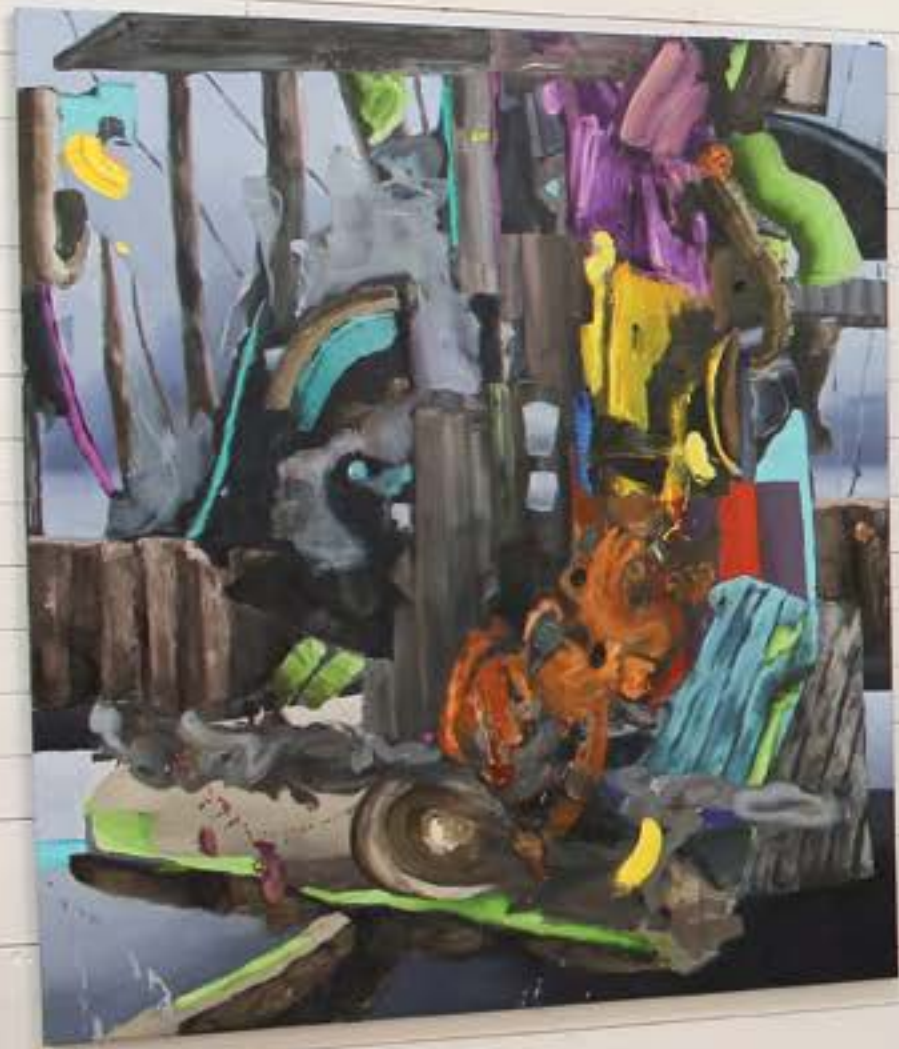
Galleri
Uddenberg

Bakgård (detalj) 140 x 120 cm olja på duk 2016

Ringön i Göteborg håller på att skifta identitet – från att ha varit ett sunkigt myller av industri- och lagerlokaler håller området på att även få en konstnärlig identitet. Yngre konstnärer hittar ateljéer här och Ringön har även fått en egen konsthall – Järnhallen.

På Stenkolsgatan 3 huserar nio konstnärer och däribland Björn Camenius som är uppvuxen i Västerås. Han fick en förberedande utbildning på Västerås konstskola och fortsatte sedan på Valand Academy där han tog en kandidatexamen 2016. Samma höst fick han ateljé på Ringön. Han är en utpräglad målare med en förbluffande balans mellan temperament och detaljernas säkerhet – det vill säga en spännvidd mellan en djärv kolorit och en mycket scenisk blick. Jag träffar honom för ett ateljésamtal.

Mikael van Reis: Var börjar ditt konstintresse?

Björn Camenius: Det är svårt att veta eftersom ingen i min familj har något konstintresse. Det började nog med intresset för musik och även fotografi. Det finns något nästan måleriskt med att stå i ett mörkrum där man kunde experimentera med bilder. Sedan har jag tecknat och målat sedan jag var liten. En period efter gymnasiet när jag inte visste vad jag ville göra fick jag höra om Västerås konstskola. När jag kom in där kände jag direkt att det var rätt. Jag hade en viktig lärare där – Ove Hjälmgården. När jag började måla fick jag bekräftat vad jag intuitivt hade känt. Jag började lära mig att se. Då öppnades en helt ny värld.

Jag var där i två år och sökte mig sedan vidare men kom inte in direkt någonstans. Året senare kom jag in på både konsthögskolan i Umeå och på Valand. Jag tänkte att Valand haft en tradition av måleri, därför valde jag Valand. Det skulle passa mig bra. Sedan var det kanske inte så mycket måleri på skolan.

MvR: Traditionellt har Valand varit en målarskola men med konstbegreppets förvandlingar har det ju förändrats. Ingångarna har blivit många.

BC: Nej, det är inte mediaspecifikt längre. Det blev

ett tydligt steg från den förberedande skolan med sina modellstudier. Det gör också att man börjar ifrågasätta sig själv.

MvR: Kände du dig ensam som målare på Valand?

BC: Både och – det var ändå flera i klassen som målade. Jag hade väl förväntat mig mer undervisning, mer diskussion om måleri. Vi hade inte professorer att gå till utan klasslärare. Det där är på gott och ont. Jag saknade nog ett sammanhang att gå in i, men nu fick man nyttigt nog möta andras konstnärliga ingångar.

MvR: Tre år på Valand – mycket hände väl också?

BC: Man får tid att spreta åt olika håll och pröva vad man ville. Ändå finns en viss fåra som man hittar tillbaka till.

MvR: Det handlar väl också om att börja skapa sig en personlig bildvärld. Det är så tydligt hos dig. När jag ser en målning så tror jag mig veta vem som skapat den. Så är det med dig. En bildmässig identitet börjar ta språklig form.

BC: Jo, precis. Ju mer man jobbar så utvecklas ett eget bildspråk.

MvR: Målningen framför oss heter Mashup. Vad betyder det? Det låter som något man slänger upp på väggen.

BC: Mashup kan också vara hur man sätter ihop olika sorters låtar. Text från en låt, musik från en annan. Sådant man kan fippla med på youtube. Där finns nog också en blinkning till collagetekniken. Jag har arbetat mycket med just collage, med fragment från olika bilder. Det är en motsvarighet till musikproduktionens samplingsteknik. Jag plockar väldigt mycket från olika konstnärskap. Ofta börjar jag med photoshop och börjar pilla ihop collage – de blir en trigger, till en start.

MvR: När jag ser en målning ställer jag mig gärna frågan – var börjar bilden i bilden? Vad är begynnelsen? Det är dock kanske svårt att fråga dig med en sådan collageteknik.

BC: Det är lite dubbelt. Jag har alltid någon slags bild

i huvudet, en idé om vad jag vill göra. Men det där förändras väldigt fort. Innan jag börjar vill jag ha en sorts grund för kompositionen. Inom den strukturen låter jag sedan själva måleriet verka. Det är en balansgång mellan det planerade och slumpen. Väldigt fort bygger jag upp någonting.

MvR: Är det uppbyggnaden av ett rum? I ditt måleri finns ju en så påtaglig rumslighet.

BC: Rum har alltid varit väldigt viktigt. Det är också spänningen mellan målningen som ett fönster man kan träda in i och själva materialet, materialbehandlingen. Där finns en spännvidd mellan illusionen av rummet och det som ligger platt på ytan.

MvR: När jag såg dina bilder först så orienterar jag mig ofta med annat måleri, med likheter och olikheter där uppmärksamheten kan spela. Att närma sig innebär ofta nog också att värja sig. Ta två motpoler, två femtiotalister, då. Rolf Hanssons måleri har ofta en stark dekorativ prägel med sin rytmiska halvabstrakta yta. Fast du värjer dig mot det dekorativa för att vinna en annan suggestionskraft. Tar vi omvänt en expressionistisk målare som Jarl Ingvarsson är hans måleri i grunden gestiskt i en figurativ värld. Du uppsöker – slår det mig - ett bildfält, ett synfält mellan det dekorativa och det expressiva.

BC: Jag har en nivå med expressiva grejer, men det är också mycket motpoler. Å ena sidan det koncentrerade, det avlyssnade och lugna och å andra sidan en rörlighet som finns i det expressiva som får verka. De här motpolerna kan vara det avlyssnade, kontrollerade och det expressiva, uppluckrade som också finns abstraktion och figuration.

MvR: Jag ser hur du arbetar en sådan dubbel delaktighet och hur du värjer dig mot att uppslukas av ena eller andra polen. Resultatet blir ett förtätat rum med egen klimatlära med ofta drömartade organismer.

BC: Ja, precis. Det var som när man gick på skolan. Man fick synpunkter om att man skulle ta bort för att renodla något. Men jag måste ha med båda sidorna av myntet.

MvR: Dina fysiska former bär på något igenkänt men ändå undflyende.

BC: Man kan ju bli osäker inför något som inte är helt utsagt.

MvR: Var finner du dina inspirationer då? Vad är det som du kan gå en mil för att se?

BC: Francis Bacon var en sådan konstnär som jag såg mycket på. Det gäller exempelvis relationen mellan hans ganska enkelt uppritade rumsliga relationen och figuren i centrum.

MvR: Ja, han brukar linjera och sluta rummet på geometriskt vis. När jag ser några av dina collage fick jag faktiskt en snabb Bacon-flash.

BC: Sedan är äldre konst viktig, som Bruegel den äldre, barockens ljusspel, Rembrandts porträtt – det som är material har alltid varit väldigt viktigt för mig.

MvR: Vad menar du med material?

BC: Det är själva oljefärgen. Den kan förkroppsliga motivet.

MvR: Ja, så är det med Rembrandts Den judiska bruden som hänger på Rijksmuseum i Amsterdam – den är så pastos att det inte går att förklara hur målningen bokstavligen är målad.

BC: Det finns ett citat från de Kooning där han säger att "flesh was the reason why oilpainting was invented". Det ligger något i betoningen. Mötet med en oljemålning är för mig många gånger något kroppsligt. Det är också en läggning för det mer dramatiska och allvarliga. Två Göteborgskonstnärer som jag tittat på är Alf Lindberg och Olle Skagerfors, men i dag även Sigrid Sandström.

MvR: Du tänker på hennes landskapsmålningar?

BC: Ja, åtminstone i början, sedan har det blivit något annat. Hon har också jobbat med collage, men där finns också det här rumsliga.

MvR: Dina målningar bygger upp miljöer med ett djup som ger rumsligheten en karaktär. Det sker också hos Sandström. Det är inte precis paradisiska klimat du målar.

BC: Nej, det blir det inte. Många gånger försöker jag att måla ganska ljusst, måla ljusare bilder men det har inte lyckats.

MvR: Då slår barocken till. Som en dystopisk påminnelse.

BC: Och då tänker jag på barockens tunga dramatik, på vanitasbegreppet. Förgänglighetsmotivet. Det som nu är naturens kretslopp och liknande.

MvR: Man vet ju inte riktigt om dina rum är interiörer eller exteriörer. Det tror jag är en väldigt produktiv osäkerhet. Sedan vet man inte om dina märkliga organismer är stelnade eller i rörelse. Men det är förstås i hög grad en fråga om rörelse. Urladdningar.

BC: Det finns en sorts flux, ett flöde, saker kan brytas upp och komma samman. Som i naturen.

MvR: Varje målning försöker fånga uppmärksamheten hos betraktaren. Hur tänker du dig att en betraktare – okänd för dig - skall se på dina målningar?

BC: Jag kan tänka mig att betraktaren blir osäker inför vad det är han eller hon ser. Det skall inte heller vara helt utsagt. Det är mer fingervisningar. Man kanske blir lite ostadig och det spelar an på rörligheten i målningen.

MvR: Jag skulle säga att ditt måleri är dynamiskt just genom att både är halvfigurativt och halvabstrakt. Där finns ett spelrum vilket gör att man hela tiden får orientera sig på nytt i målningen.

BC: Det där har pendlat fram och tillbaka – ibland mer figurativt, ibland mer abstrakt. Det gör att man kan komma tillbaka till bilden. Jag vill inte att man skall direkt fatta den för då har man ingen anledning att komma tillbaka.

MvR: Ja, det är också min tanke. Konstnären måste också värja sig mot det som attraherar. Urladdning kallar du också en målning. Det är verkligen energiflöden som färgflöden. Vagt antropomorfa former.

BC: Titlar har jag ibland haft problem med – ibland kommer de naturligt, andra gånger får jag fundera länge.

MvR: Är titeln viktig för målningen?

BC: Egentligen inte men det är något som jag mer och mer funderat på. En titel kan ju göra en hel del

med verket. Det kan nagla fast något och vill man inte det så...

MvR: Det är som om man döper målningen, men en titel kan ju också inbjuda både till lekfullhet och gåtfullhet. Crimson Alizarin Phtalo Green, är en av dina titlar. Andra är mer direkta – Rotsystem eller Spricka.

Det expressiva är förstås i hög grad frågan om din färggestaltning, mellan ett dunkelt centrum och exploderande, ibland nästan självlysande färger. Det ger ditt måleri en påtaglig drömkaraktär.

BC: Jo, precis men det är också det dubbla spelet mellan artificiellt ljus och ett naturligt ljus.

MvR: Dina målningar kunde ibland kallas scenografier för en inre teater.

BC: Det där känner jag igen. Under en tidigare period var jag mycket inne på kulisser. Ofta måste det vara något som man bygger när jag målar.

MvR: När vet du att en målning är färdig?

BC: Det vet jag inte. Jag försöker komma till en punkt där målningen kanske inte säger så mycket mer. Under processen blir det till en dialog med duken, men sedan tystnar det. Då får man ställa ifrån sig målningen och försöka få distans. Sedan kan man kanske tillföras något. Eller så får man göra något radikalt – börja om.

Det där är svårt. Efter varje gång jag varit i ateljén brukar jag dokumentera, fotografera målningen jag jobbar med. Då ser jag processen stegvis. Det vet jag inte om det är bra eller dåligt. Ibland kan man se saker man skulle ha stannat vid. Det är viktigt att målningen inte får gå för snabbt. Det måste finnas de här lagren, olika erfarenheter.

MvR: Det är så uppenbart att när du arbetar på en målning lägger du lager på lager. Det är ditt sätt att bygga målningen.

BC: Vissa gånger kan jag skrapa den så man ser ner mot duken. Jag kan bygga upp någonting men så är jag inte nöjd och tar då en gummiskrapa och skrapar bort färgen och ur resterna bygger jag upp en ny form. Varje lager blir inkapslad tid.

MvR: Jag anar att ditt måleri också är övningar i intuition. När du skapar olika formelement. De har ju en

väldig variation – det är ditt barocka drag. Ibland är det som en Arcimboldobild sprängd inifrån.

BC: Ja, det är en ganska bra liknelse.

MvR: Dina målningar blir då som ockuperade av former. Du lämnar inte så mycket utrymme åt det tomma.

BC: Nej, på skolan hette det att man skulle lämna något ofärdigt, lämna en öppning. Själv ville jag åt den tyngd som finns.

MvR: Dina målningar blir som stillbilder från den ofullbordade men pågående skapelsen. Den som är på väg. Är dina bilder i någon mening ett litterärt

måleri? Det finns ju målare är litterära i den bemärkelsen att de erbjuder gåtor som skall tydas. Barocken är ju full av concetti, bildgåtor. Liksom surrealismen.

BC: Nej, det har inte varit min tanke även om jag tänkt på det. Hittills har det inte varit någon uttalad symbolgrej.

MvR: Det är skönt att höra eftersom litteraturen oftast begränsar måleriets språk. Det märks hur eftertryckligt du undviker den begränsningen.

Mikael van Reis

Crimson Alizarin + Phtalo Green 160 x 140 cm olja på duk 2016

Urladdning 40 x 30 cm akryl och olja på duk 2016

Process of change 98 x 90 cm olja på duk 2016

Artificiellt klimat 119 x 136 cm
olja på duk 2016

Bakgård 140 x 120 cm olja på duk 2016

Mashup 140 x 120 cm olja på duk 2016

Nästa uppslag: **Urladdning** (detalj) 40 x 30 cm olja på duk 2016

Nästkommade uppslag: detalj från **Crimson Alizarin + Phtalo Green** och ateljébild

Väderbiten 140 x 120 cm olja på duk 2016

Triffid 72 x 64 cm olja på duk 2016

Genom en intuitivt driven process byggs miljöerna upp.

Rumsligheter som tampas med motsatser som:

abstraktion och figuration,

slump och kontroll,

naturen och det urbana landskapet.

Dessa ställs sida vid sida, smälts samman, bryts upp.

Lager byggs på lager,

utfall sparas eller rivs ner,

nya bilder växer ur resterna.

Den färdiga bilden vilar på ruiner av tidigare försök.

Under konstruktion 80 x 76 cm akryl och olja på duk 2016

Under konstruktion 80 x 76 cm akryl och olja på duk 2016

Bråte 61 x 51 cm olja på duk 2015

Efterlämning 140 x 120 cm olja på duk 2015

Spricka 40 x 30 cm olja på duk 2016
Nästa uppslag: Ateljébild med collaget **Paraply** 24 x 19 cm

Kaktus 18 x 19 cm collage, akryl på papper 2015

Observatör 28, x 25,5 cm collage, sprayfärg, olja på papper 2013
Nästa uppslag: **Astronaut** 18,5 x 28 cm collage, sprayfärg, akryl på papper 2013

Ökenstuga 33 x 24,5 cm collage, akryl på papper 2015

Dalgång 25,5 x 18 cm collage, akryl på papper 2015

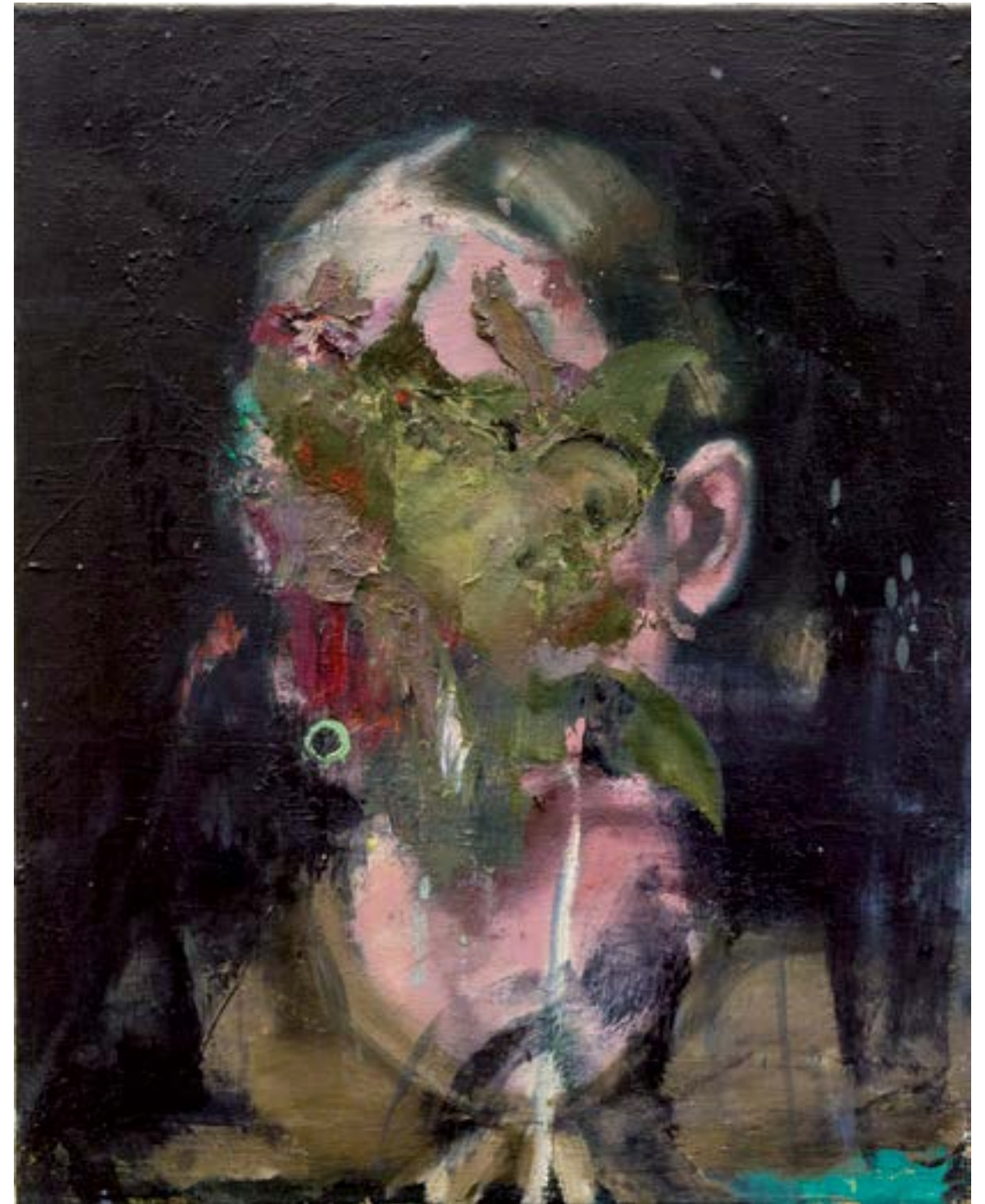

Utan titel 50 x 40 cm olja på duk 2015

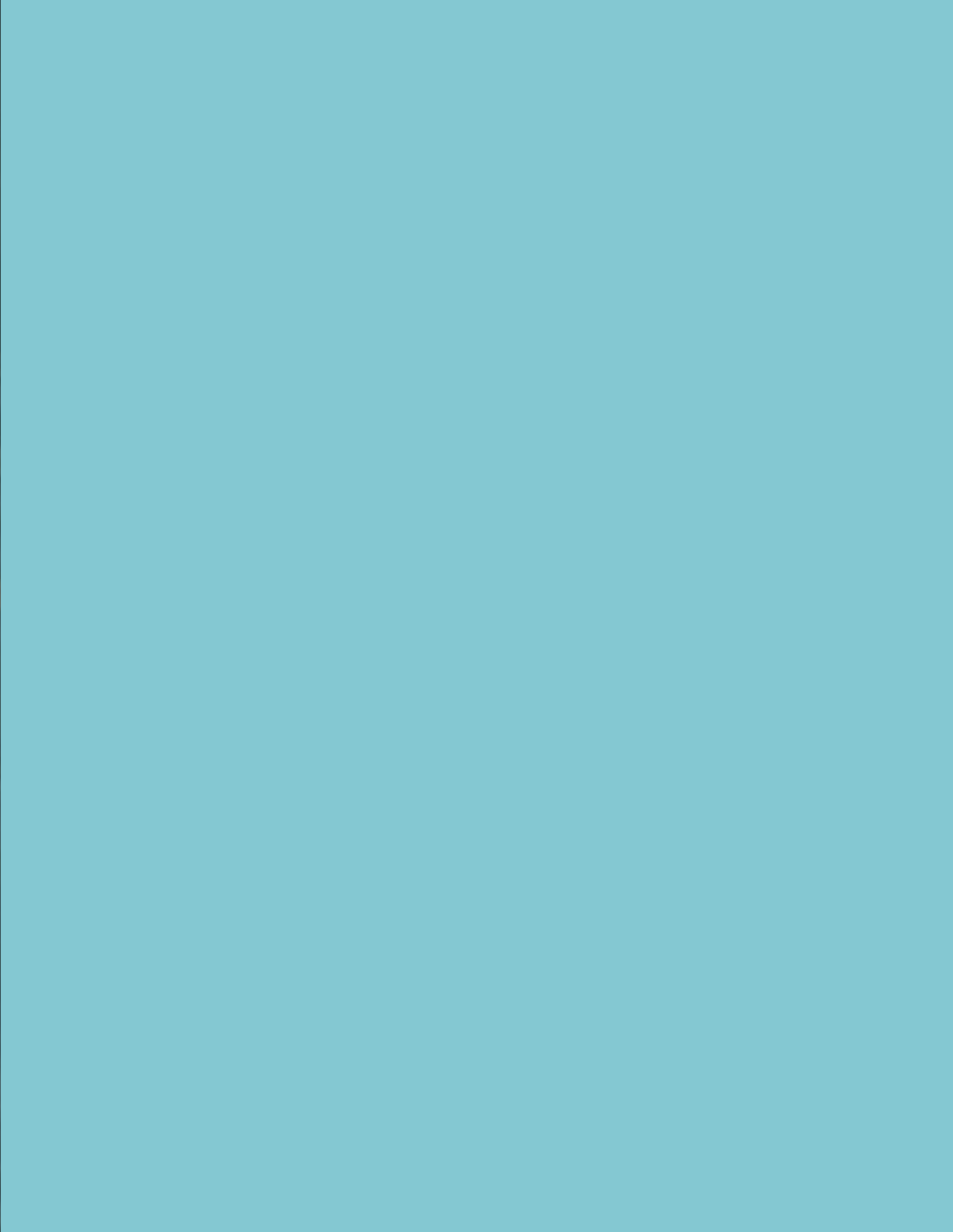
Blomster 41 x 33 cm olja på duk 2015

Sammankopplad 200 x 136 cm olja på duk, spray färg, sopsäckar 2015

Galleri
Uddenberg